

PROFILY

Sponzorem opravy Vlašské kaple je i skupina SIAD

Z obsahu:

OPEN HOUSE ARROWELD

OPRAVA VLAŠSKÉ KAPLE DO FINIŠE

NEAPOLSKÁ OPERA A DIVADLO SAN CARLO V BRNĚ

INDUSTRIÁLNÍ BAJKY ANEB PERLIČKY ZE ŽIVOTA TECHNOLOGA (3)

PŘEDSTAVUJEME... DAIKIN DEVICE

Open House ARROWWELD

Den otevřených dveří se konal ve dnech 22. až 24. září 2016 v sídle firmy v italské Zané (mezi Trentem a Vicenzou). ARROWWELD je obchodní a distribuční společnost, která dodává přídavné materiály a příslušenství pro svařovací aplikace, zařízení pro měření a kontrolu, profesionální nářadí a pracovní ochranné pomůcky a prostředky.

Na této předváděcí akci byly prezentovány všechny oblasti činnosti společnosti ARROWWELD. Svařování a řezání s novými zařízeními Fronius s předváděním robotických i manuálních systémů, upínací a odsávací zařízení na sváření, příslušenství ke svařování potrubí a celá řada dalších výrobků. V oblasti ochrany zdraví a bezpečnosti práce především pracovní oděvy, specializované průmyslové oděvy, speciální oblečení, osobní ochranné pomůcky a mnoho dalších produktů. Oblast nástrojů s ručním i elektrickým nářadím pro průmysl, obráběcí stroje, brusiva a spotřební materiál.

Oblast měření s ucelenou řadou průmyslových měřicích přístrojů v řadě výrobků určených pro snadné a intuitivní ovládání. Profesionální váhy a vážící systémy pro oblast potravinářství a stravování (catering).

Oblast plastů a termoplastů pro využití v průmyslu s výrobou dílů vyrobených dle požadavků zákazníka z termoplastických polymerů, plastů, pryže vč. jejich meziproduktů; Kompletní sortiment pryžových a plastových

hadic a trubek, desek, gumové podlahy a pěnové materiály.

Mateřská společnost SIAD na akci předváděla použití svářecích plynů. ■

Oprava Vlašské kaple do finíše

Vlašská kaple Nanebevzetí Panny Marie, symbolické místo pro italskou komunitu v Praze, prochází fází komplexních úprav. Po jejich ukončení, v druhé polovině roku 2017, by se kaple měla vrátit do svého původního stavu. Oprava vnějšího pláště Vlašské kaple v Karlově ulici v Praze již skončila. Na tiskové konferenci, jež proběhla v pondělí 31. října v salonech Kolowratského paláce na Malé Straně, sídle Italského velvyslanectví, to oznámil italský velvyslanec v Praze Aldo Amati.

Budova, která je od roku 1810 majetkem italského státu, je již mnoho let uzavřena veřejnosti. Budovu postavil v letech 1590–97 Domenico Bossi podle projektu Ottaviana Mascarina jako duchovní centrum italské komunity v Praze, kterou tehdy tvořili především stavitelé, řemeslníci a umělci. Eliptický půdorys kaple dokumentuje velkou myšlenkovou přeměnu doby – ústup od racionálního renesančního myšlení, které se odráželo v kruhovém půdorysu renesančních staveb, v smyslovější názor baroka symbolizovaný právě dynamičtější a z každého úhlu jinak působící elipsou. Vlašská kaple představuje nejen jednu z nejvýznamnějších a nejpozoruhodnějších památek rudolfínské Prahy, ale i celé manýristické sakrální architektury na sever od Alp.

V průběhu 18. století byla vytvořena barokní fresková výzdoba. Vstupní portikus je od F. M. Kaňky (1715) s krásnými kovanými mřížemi a je zároveň vstupem do sousedního kostela sv. Klimenta. O 20 let později následovala radikální proměna interiéru kaple, který dostal vrcholně barokní podobu.

Poslední velkou akcí uvnitř kaple byla výstava o vztazích mezi Itálií a Českou republikou, jež proběhla v roce 2000. Statické problémy však v posledních letech znemožňovaly přístup veřejnosti. Ve vnějším plášti kaple se objevilo několik trhlin a vzácná fresková výzdoba uvnitř kaple byla poničena zatékající vodou.

Italský stát se před časem rozhodl nákladně a za dohledu nejpovolnějších odbor-

níků z České republiky kapli restaurovat. Díky mecenášství italské firmy SIAD se podařilo realizovat studii restaurátorských prací, která shrnuje poznatky učiněné při historickém, restaurátorském a stavebně-historickém průzkumu kaple. Zmíněná studie byla následně zveřejněna v reprezentační italsko-české publikaci „VLAŠSKÁ KAPLE V PRAZE (LA CAPELLA DELLA CONGREGAZIONE DEGLI ITALIANI A PRAGA)“ z roku 2006, kde jsou obsaženy statě autorů průzkumů. O historii objektu hovoří Petra Oulíková, o stavu kaple před zahájením restaurování Václav Gírsa a malířské výzdobě se věnuje Tomáš Berger. Knihu zdobí působivé fotografie vytvořené Věroslavem Škrabánkem. V předmluvě k této publikaci Dr. Roberto Sestini, prezident SIAD Group připomíná:

Obr.: Vlašská kaple na pražské Královské cestě v průběhu oprav a po opravě.

„Snahou firmy SIAD je co nejvíce zdůraznit kulturní rozměr, který v sobě mají italské firmy, a proto přijala s velkou radostí výzvu bývalého ministra zahraničních věcí, pana Franca Frattiniho k podpoře kulturních iniciativ směřujících k zhodnocení majetku Italského státu v zahraničí.“

Jedním z prvních kroků k zahájení prací bylo vytvoření Výboru italských a českých dárců, z jejichž prostředků vznikl fond a následně nadace pro restaurování kaple. Významné bylo poskytnutí fondů ze strany italského Ministerstva zahraničních věcí. Projekt obnovy byl schválen příslušnými českými a italskými úřady. Restaurátorské práce na historické budově italské komunity v Praze začaly v červenci roku 2016. V první části prací proběhla kompletní rekonstrukce fasády, střechy a barokního vstupního portálu do kaple. V druhé fázi má být provedena rekonstrukce interiéru, a to včetně vzácných barokních freskových maleb.

„Vlašská kaple je architektonickým a uměleckým klenotem v srdci Prahy. I z tohoto důvodu náš projekt pečlivě prostudovali experti na Národním památkovém úřadě, který prokázal vysokou míru spolupráce a schopnost naslouchat našim potřebám. Je v zájmu všech, aby práce byly dokončeny, a kaple znovu sloužila italské komunitě i celé Praze. Náš restaurátorský projekt počítá jak s opravami statických narušení kaple tak jejího interiéru“ poukazuje v rozhovoru pro CamicNet Alessandro Battaglia, jednatel společnosti AhRCOS, která zajišťuje restaurátorské práce na kapli.

Po ukončení prací přejde kaple pod správu řeckopřavoslavné církve. Konec všech restaurátorských prací se očekává v druhé polovině roku 2017. Celkové náklady na rekonstrukci se mají vyšplhat na 25 mil. Kč. Část prostředků poskytlo díky intervenci velvyslance Amatiho italské Ministerstvo zahraničí. Další prostředky poskytly soukromé subjekty, mezi kterými jsou i členové Italsko-české komory AhRCOS, Brembo Czech, Generali CEE Group a SIAD. Na zmíněném mítinku italský velvyslanec poděkoval i za spolupráci na tomto projektu Ministerstvu kultury ČR, Magistrátu Hlavního města Prahy, Městské části Praha 1, Apoštolskému exarchátu Řeckokatolické církve. ■

SIAD na veletrhu Ecomondo v Rimini

Ve dnech 8. až 11. listopadu proběhl v italském Rimini dvacátý ročník veletrhu Ecomondo, který patří k nejvýznamnějším veletrhům svého druhu v Evropě. Ecomondo je ideálním místem pro setkání specialistů v odpadovém hospodářství, k nalezení nových obchodních partnerů a k získávání nových zákazníků.

Veletrh Ecomondo se zaměřuje především na oblasti zelené ekonomiky, recyklace, obnovitelných zdrojů a ekologické udržitelnosti. Letos se veletrhu zúčastnilo přes 1 200 vystavovatelů s celkovou pokrytou plochou 113.000 metrů čtverečních. Na veletrh se dostavilo přes 105 000 návštěvníků, z toho zhruba 11 000 přijelo ze zahraničí. Veletrh odráží svou velikostí význam italské zelené ekonomiky, jež patří k nejdůležitějším v Evropě. „Vystavující firmy se tak mohly prezentovat před celým světem.“ řekl předseda

pořadatelské společnosti veletrhu Italian Exhibition Group, Lorenzo Cagnoni.

Veletrhu se zúčastnilo i před 550 pozvaných nákupčích, mezi kterými nechyběla ani mise sestavená Italsko-českou obchodní a průmyslovou komorou. Z ČR na veletrh Ecomondo přijeli zástupci obce Sobětuchy a společnosti S-Firma s.r.o., Recycling kovové odpady a.s., Jaroslav Zrúst s.r.o., Messy s.r.o. a Effe Due s.r.o. Firmy SIAD a Tecnoservizi Ambientali, společnost ze skupiny SIAD, která působí v odvětví nakládání s odpady, rekultivace a v péči o životní prostředí, se zúčastnily této akce se společným výstavním stánkem. ■

MEATMANIA

Od 9. do 12. listopadu 2016 hostilo sofijské Inter Expo Center Mezinárodní specializovanou výstavu MEATMANIA. Tutu událost již tradičně organizovala bulharská Asociace zpracovatelů masa, kde je SIAD Bulharsko čestným členem. Výrobci masa a dodavatelé technologií pro procesy zpracování masa z východní Evropy se sešli na tomto tradičním Mezinárodním potravinářském veletrhu.

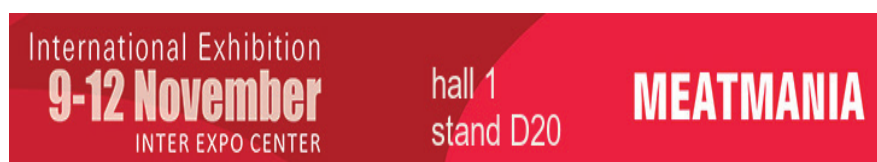
Na výstavišti Inter Expo Center souběžně probíhaly v dalších šesti halách příbuzné akce s MEATMANIA jako jsou mezinárodní výstavy SVĚT MLÉKA, BULPEK, SALON DE VIN a INTERFOOD & DRINK. Na tomto ročníku SIAD Bulharsko prezentoval ve své expozici na stánku D20 v hale 1 řadu aplikací potravinářských plynů pro potravinářství a pro nápojový průmysl řady FOODLINE.

V České republice jsou všechny plyny a směsi pro potravinářský průmysl z řady FOODLINE certifikovány dle ISO 22000:2005 (management jakosti potravin) a dle standardu HACCP (výroba potravinářských plynů).

Mimo plynů uvedených v tabulce 1 dodává SIAD i další plyny a směsi pro použití v potravinářství jako například směsný plyn pro dozrání banánů a citrusových plodů AZETEN, vodík pro hydrogenaci tuků, oxid dusný pro výrobu šlehačky, tuhý oxid uhličitý (suchý led) při zpracování vína a obecně pro chlazení potravin, zkapalněný dusík pro „dropping“ nápojů v plechovkách a pro šokové zmrazení potravin (jahody, ryby, mořské plody, maso a drůbež, těsta a pečivo, zmrzlina, zelenina a houby) atd.

Bližší informace o tomto a i příštím ročníku MEATMANIA 2017 najdete na oficiálních

stránkách pořadatele: <http://food-exhibitions.bg/en/meatmania> ■

FOODLINE dle ISO 22000 a dle HACCP	PLYNY A SMĚSI PRO POTRAVINÁŘSKÝ PRŮMYSL		
	dusík potr.	CO ₂ potr.	kyslík 2.5
	E941	E290	E948
Čistota	> 99,99 %	> 99,5 %	> 99,5 %
FOOD 1	100		
FOOD 2		100	
FOOD 3			100
FOOD 22	80	20	
FOOD 23	70	30	
FOOD 25	50	50	
FOOD 27	30	70	
FOOD 27OX		30	70
FOOD 28OX		20	80
FOOD 30	88	10	2

Tab. 1: Plyny a směsi SIAD pro potravinářský průmysl řady FOODLINE.

Neapolská opera a divadlo San Carlo v Brně

Společnost přátel Itálie, Jihomoravský pobočný spolek v Brně uspořádala přednášku a koncert „Neapolská opera a divadlo San Carlo“, které se uskutečnily 15. listopadu 2016 od 19 hodin v barokním sále Mistrodžitelství paláce Moravské galerie v Brně.

Společnost přátel Itálie je neziskovým občanským sdružením, které bylo založeno v roce 1990. Klade si za cíl napomáhat při zprostředkování přímých styků mezi občany, organizacemi a institucemi České republiky a Itálie. Snaží se vytvářet podmínky pro vzájemnou komunikaci ve všech oblastech společenského života. Společnost spolupracuje při tom s Ministerstvem zahraničních věcí ČR a Velvyslanectvím Italské republiky v Praze.

Od založení Společnosti se do ní přihlásilo téměř 3 000 členů. V současnosti působí v 11 pobočkách s krajskou působností a centrálou v Praze. Jednou z nejvíce aktivních poboček Společnosti přátel Itálie je právě Jihomoravský pobočný spolek v Brně.

Místo konání akce je jeden z nejzajímavějších barokních komplexů v Brně. Původně augustiniánský klášter byl přestaven v první polovině 18. století Mořicem Grimem. Historie objektu jako jedné z dominant Moravského (dříve Joštova) náměstí je úzce spjata s kostelem sv. Tomáše a sahá až do poloviny 14. sto-

letí, kdy byl jako augustiniánský klášter založen v těsné blízkosti městských hradeb moravským markrabětem Janem Jindřichem.

Real Teatro di San Carlo, známé spíše jen jako Teatro San Carlo, je neapolský operní dům, nejstarší nepřetržitě provozovaná veřejná opera na světě. Byla otevřena v roce 1737, desítky let před milánskou La Scalou (1778) či benátským divadlem Teatro La Fenice (1792). Stavbu divadla objednal španělský král Karel III. Španělský, Bylo slavnostně otevřeno 4. listopadu 1737 na královny jmeniny operou Domenica Sarra Achille in Sciro na libreto Pietra Metastasia. Král byl stavbou nadšen a veřejně před zahájením představení architektovi poděkoval. V divadle bylo 1379 sedadel a spolu s místy k stání bylo schopno pojmout více než 3 000 diváků. Stalo se tak největším operním divadlem na světě.

Přednáška a koncert „Neapolská opera a divadlo San Carlo“ byly sponzorovány i společností SIAD Czech spol. s r.o., která nedaleko Brna provozuje od roku 2005 výrobní závod v Rajhradcích. ■

Obr.: Mistrodžitelství paláce Moravské galerie v Brně

Obr.: Neapolské divadlo San Carlo

Industriální bajky aneb Perličky ze života technologa (3)

Úvodem slovo redakce

Ing. Petr Halla pracuje v oblasti svařování přes 30 let. Po ukončení vysokoškolského studia na strojí fakultě VUT Brno nastoupil do Královopolské strojírně Brno jako výzkumný a vývojový pracovník v oblasti svařování. Postupně si navyšoval kvalifikaci nejenom nabytými zkušenostmi, ale i dalším studiem a kurzy, ať už jako svařovací technolog (VÚZ Bratislava) či později jako Evropský/mezinárodní svářečský inženýr EWE/IWE. V 1. polovině 90. let opouští Královopolskou a vstupuje do odvětví technických plynů. Nyní již 15 let pracuje jako aplikační inženýr a vedoucí aplikační skupiny ve společnosti SIAD Czech. Mnoho let je aktivním účastníkem nejrůznějších odborných konferencí, seminářů a kongresů (i mezinárodních) a rovněž tak je plodným přispěvatelem články a statemi do odborných časopisů jako jsou Zváranie, Svařování, dělení a spojování materiálů, Technik, Konstrukce, MM Spektrum atd. o jeho milovaném svařování. Jeho „paměti“ nejsou pouhou snůškou „veselých historek z natáčení“, ale rovněž fundovaným pohledem znalce i bezpečnostního technika..

Ing. Petr Halla, aplikační inženýr SIAD Czech spol. s r. o.

Obr.: Repro z publikace *Přehled o výrobě a prodeji technických plynů*

Parták

Každá skupina svářečů měla svého partáka. Obvykle šlo o nejzkušenějšího svářeče, který pak „hlídal“ ty ostatní, aby dělali co nejlépe. Rozděloval práci, hlídal peníze za úkolové lístky, aby mu na konci měsíce seděli s odpracovanými hodinami. A právě úkolové lístky byly často příčinou neshod mezi svářeči a přípravou výroby. První chtěli logicky na zakázku delší čas, druzí se naopak snažili šetřit. Někdy tak docházelo k zajímavým situacím. Přišel jsem za jedním zkušeným partákem a zjistil jsem, že není

zrovna v nejlepším rozpoložení. „Co se děje?“ ptám se. „*Jen se podívej na tuhle zakázku*“ povídá parták. „*Našel jsem čtyři roky starý lístek, a na to samé jsme měli o dvacet procent víc času. Je to normální?*“ Zvedá se, jde k telefonu a volá do přípravy výroby. Za chvíli dorazil připravář a ptá se: „*Tak co potřebujete?*“

Parták dělá malou dramatickou pauzu a pak spustí: „*Já jen tak přemýšlím, jak je ten technický pokrok úžasný. Ještě před pár lety hořela elektroda minutu a půl, dneska ta samá hoří jen 70 vteřin.*“ „*To je snad hloupost, ne?*“ skáče na špek připravář. „*Že jo?*“ raduje se parták. „*Já si to myslím taky. Ale z těch vašich úkolových lístků vyplývá, že to tak je.*“ Ukazuje starý a nový lístek. „*Ale to byla jiná zakázka*“ brání se připravář. „*Byla, ale dělalo se to samé, jen se dobře podívejte. Takže to opravíte, že jo?*“ Připravář chvíli lístky zkoumá a pak ač nerad souhlasí. Když odešel, tak mi parták povídá: „*Ještě, že si ty lístky schovávám.*“ Prostě zkušenost je zkušenost.

Nové technologie

V 80-tých letech minulého století bylo u nás svařování metodou MAG na úrovni praveku. Svařovalo se především v CO₂, směsné plyny v lahvích téměř neexistovaly. Nehledě k tomu, že pokud chtěl technolog něco vyzkoušet a potřeboval k tomu, od tehdejšího monopolního dodavatele plynů Technoplynu, příslušnou lahev, tak k němu musel

přijet na prasety a odrážet se demizónem, aby s ním vůbec mohl začít mluvit.

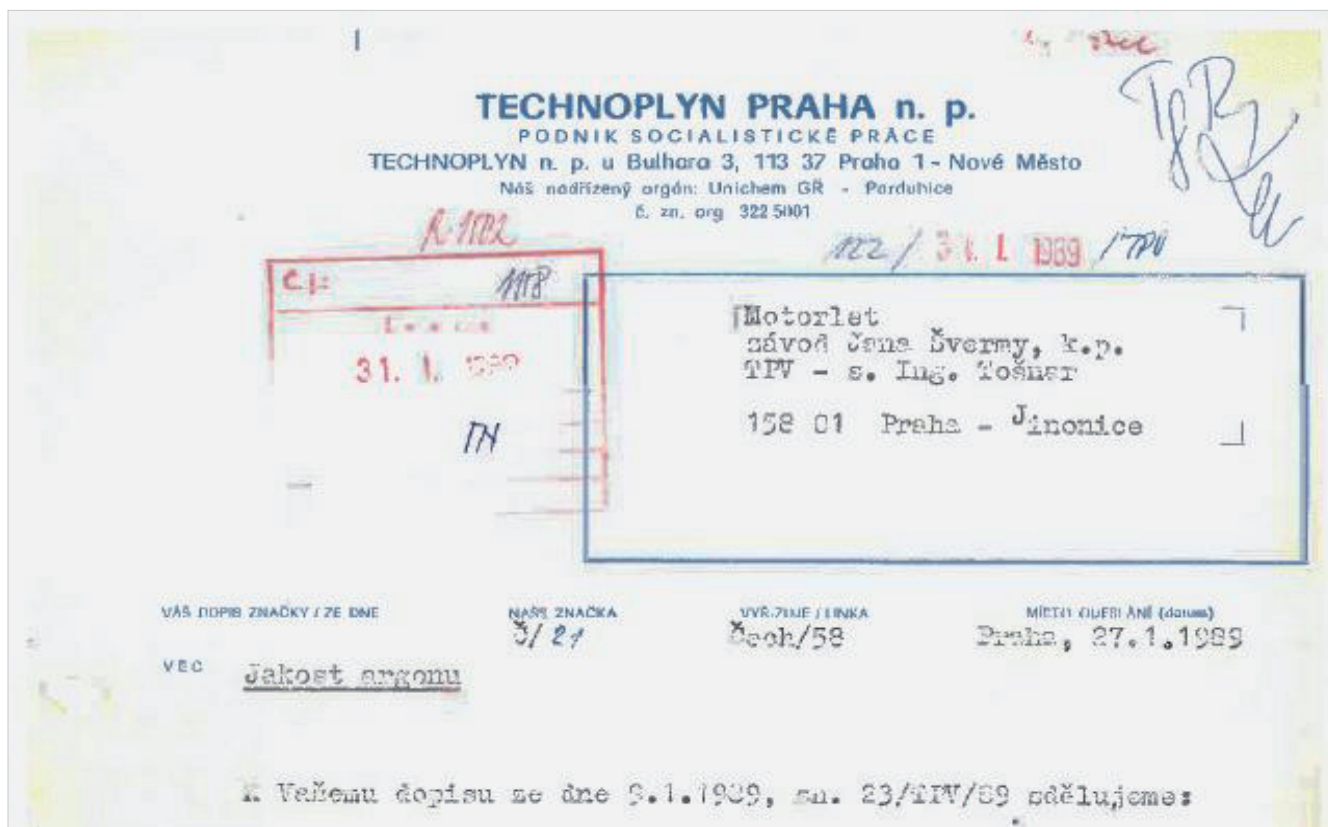
Podarilo se nám tehdy získat užitečnou pomůcku od soudruhů z NDR. Šlo o malou kovovou kostku, v níž docházelo k míchání směsi argonu a CO₂. Princip byl velmi jednoduchý. Otvor pro přívod argonu, pětikrát menší otvor na přívod CO₂ a výstupní otvor, z něhož vycházela směs. Pokud byly tlaky vstupujících plynů stejné, měla vycházet směs 80% argonu a 20% CO₂. Jaká byla ve skutečnosti, nikdo nevěděl. Ale fungovalo to, svary byly výrazně lepší než v CO₂ samotném. Vstupovali jsme do velkého světa svařování.

Kvalita plynů

Na čistotu plynů existovaly normy. Byly v nich i takové čistoty, s jakými se dnes vůbec svařovat nesmí. Třeba argon se tehdy rozděloval na „přerovský, ostravský a pražský“. Hádejte, který byl nejlepší. Šlo-li o výrobek, na kterém opravdu záleželo, objednával se tedy pražský argon, který jako jediný splňoval podmínky i dnešních norem. Pak se čekalo, kdy bude dodán a nebylo to ve dnech.

Trubičkový drát

V 80-tých letech nebylo svařování trubičkovým drátem tak běžné jako dnes. Přesto jsme věděli, že by pro určité typy svarů mohlo být přínosné a tak bylo rozhodnuto tuto technologii vyzkoušet. Tenkrát se dal sehnat

Obr.: Repro obchodní korespondence o jakosti argonu

Obr.: Bazická elektroda E-B 420

drát CTR 113 o nejmenším průměru 2,5 mm. Tedy ne, jako dnes, kdy si můžeme vybírat od 0,8 mm. Koupili jsme pár cívek na zkoušku a začali upravovat jednu z novějších svářeček, UniMIG 600. To znamenalo „zprůchodnit“ cestu od kladek do špičky pro 2,5 mm drát. Kladky musely být s polokruhovou drážkou, aby se drát nedeformoval. Ještě, že ve fabrice byla nástrojárna, kde to zvládli.

Když bylo vše nachystané, začali jsme zkoušet. Chvilí jsme ladili parametry, a když to začalo vypadat slibně, zkusili jsme delší svar přímo na vyráběném nosníku. První metr dobrý, pak ale začaly problémy. Oblouk neklidný, prskání. Dvacet centimetrů svaru samá díra. Zkusili jsme to znovu a po pár vteřinách „divného hoření“ se drát chytil, a vařil další dva metry dobře. Pak znovu vady. A to se stále opakovalo.

Přemýšleli jsme, čím to může být. Pak kolegu napadlo drát „rozpítvat“. Ustříhl asi pět metrů, vybral z nich asi dvacet centimetrové úseky, které v kanceláři na bílém papíru opatrně rozevřel. A bylo jasno. Naplnění drá-

tu tavidlem nebylo rovnoměrné. Někde byl plný, někde ho bylo méně a někde chybělo úplně. Začala komunikace s výrobcem, který ale tenkrát nemohl u tohoto průměru drátu garantovat, že se situace nebude opakovat. Tím naše, zprvu nadějně testy, skončily.

Nové svářečky

Hned po „sametové revoluci“ se na náš trh začali hrnout výrobci s technologiemi, o kterých jsme si předtím mohli nechat jenom zdát. Nové svářečky se daly přenášet, měly úžasnou regulaci a spoustu vychytávek, které zjednodušovaly svařování. Ale ne vše bylo tak, jak výrobce tvrdil. Jedna zahraniční firma k nám přivezla nové svářečky na obalené elektrody. Předvedli svařování uhlíkaté oceli i nerez. Svary byly úžasné a my nadšení.

Jeden ze svářečů na to zamyšleně koukal a pak odešel. Za chvíli se vrátil a v ruce měl pár elektrod. „Ať to zkusí těmato. Jsou na nerez,“ povídá a předává je firemnímu svářeči. Ten dává elektrodu do kleští, ťukne na plech a... už lomcuje kleštěmi. Elektroda

se přilepila. Druhý pokus, to samé. Pak si dával větší pozor. Oblouk chytil, kousek svařoval a najednou mu oblouk zhasl. Chvilku se trápil a pak to vzdal. „Co to máte za elektrody?“ ptal se přes tlumočnicka. No co, byly to bazické čtyřstadvacítky. V Československu běžné a pověstné.

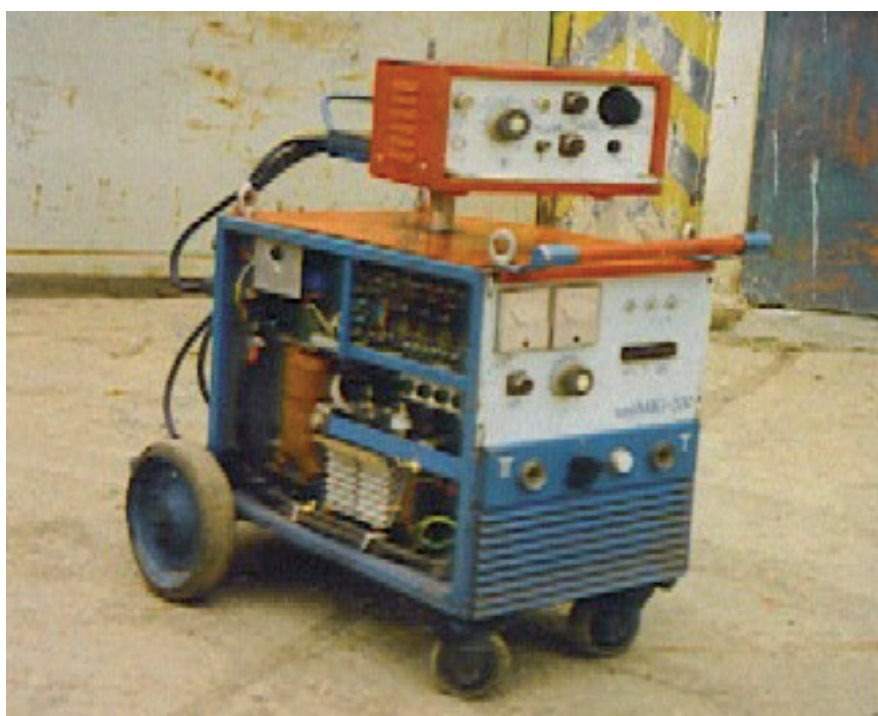
Kdo uměl vařit s nimi, uměl vařit se všemi. Ale obráceně to nefungovalo. Firma to měla nacvičené s rutilkami, které vařily krásně, ale bazické... Ty už chtěly pana svářeče. Stejně jsme ty svářečky koupili. Byly fakt dobré.

WELDING 1990

Tento veletrh byl opravdovým otevřením našich očí. Do té doby bylo na trhu pár „západních“ firem, které mohly přes PZO dodávat „valutové“ zařízení do jednotlivých firem. Samozřejmě za předpokladu, že byla dostatečně zdůvodněna nutnost takové technologie a výrobce v RVHP na ni nebyl.

Najednou tu bylo spousta nových firem, o kterých jsme předtím ani neslyšeli. V té době jsme zrovna měli požadavek na pět nových MIG/MAG svářeček. Nabídky od „schválených“ dodavatelů jsme měli v ruce, takže jsme přesně věděli, po čem jdeme. Zdroje s odnímatelným podavačem, vodou chlazené, výkon kolem 400 A. Cena se pohybovala od 150 do 170 000,- za kus. Začali jsme s touto specifikací obcházet ty „nové“ firmy. A nestačili jsme se divit. Takové zdroje měly samozřejmě všechny. Ale ta cena. 90 – 120 000,- podle výbavy. Možná byla zaváděcí, možná zde ty firmy ještě neměly zcela vybudované zázemí, ale přesto... Ten rozdíl byl markantní.

Když jsme tedy všechny firmy obešli, začali jsme se k firmě, od níž jsme měli tu nejvyšší nabídku. Její zástupce nás srdečně přivítal a můj šéf spustil: „Navštívili jsme zde pár firem, které nabízejí podobné svářečky, jako jste nám nabídli vy. Co myslíte, byly by s nimi nějaké problémy, nebo jsou to dobré značky?“ Co na to mohl prodejce říct? „To jsou dobré značky, jen tady zatím, pokud vím, nemají servis.“ „Takže jsou srovnatelné s vašimi?“ ujišťuje se šéf. „To asi ano, podobné budou,“ reaguje prodejce. „Tak proč stojí o 70 000,- míň než ty vaše?“ triumfuje šéf. Prodejce se zarazil, pak se omluvil a odešel. Za chvíli se vrátil a povídá: „Mluvil jsem teď s majitelem. Dáme vám na každou 60 000,- slevu.“ Dobře nás chlápci natahovali, když nebyla konkurence. ■

Obr.: UniMIG 600, svářecí zdroj neskutečné mechanické odolnosti, z Kovoplastu Nitra

Představujeme...

DAIKIN DEVICE

DAIKIN

Skupina DAIKIN je jedním z nejvýznamnějších výrobců klimatizačních zařízení na světě. Od založení mateřské společnosti v Japonsku v roce 1924 se skupina DAIKIN rozrostla v globální korporaci přítomnou na všech světových trzích s téměř 60 000 zaměstnanci a obratem okolo 14 miliard euro ročně. Značka DAIKIN je tak po celém světě přes 90 let synonymem klimatizací vysoké kvality pro soukromé, komerční i průmyslové účely.

V České republice DAIKIN působí již od roku 1992, kdy založil svoji obchodní pobočku v Praze. V roce 2004 spustil výrobu klimatizací závod Daikin Industries CZ v Plzni a od roku 2006 vyrábí v Brně závod Daikin Device CZ kompresory do těchto klimatizačních zařízení. Daikin Device je v Evropě první výrobcem kompresorů pro klimatizační jednotky do domácností.

Daikin Device vyrábí a prodává kompresory pro split a multi-split klimatizační jednotky. Veškeré kompresory jsou synonymem perfektně tichého výkonu, vynikající účinnosti a absolutní spolehlivosti. Kompresory typu Swing a Scroll nabízejí jedinečné technologie s tichým provozem a větší úsporou energie než běžné modely kompresorů. Swingové konstrukce eliminují problémy, jako jsou lopatkové oděry a úniky plynu, které jsou v tradičních rotačních kompresorech běžné. Jsou určeny do klimatizací pro domácnosti a do komerčních jednotek o malém výkonu. Revoluční swingové technologie přináší všestrannou spolehlivost a skvělou obsluhu hotových klimatizačních jednotek. Kompresory typu Scroll jsou určeny do klimatizačních jednotek s komerčním využitím.

Společnost Daikin Device Czech Republic s.r.o. byla založena v říjnu roku 2004. V té době již finišovaly projekční práce na stavbu nového závodu. Jako strategické a vhodné místo bylo

vybráno Brno, průmyslová zóna na Černovické terase. Tato dislokace se nachází v blízkosti potencionálních dodavatelů a v místě je dobré napojení na dálniční síť i dostatek kvalifikovaných pracovních sil.

Naše spolupráce s Daikinem byla zahájena již na přelomu let 2003/2004 prostřednictvím „Daikinem najaté“ projekční kanceláře, se kterou jsme „pilovali“ část projektu, která se týkala kompletního zásobovacího systému technickými a speciálními plyny vč. rozvodů těchto plynů na jednotlivá pracoviště. V srpnu 2005 byla zařízení nainstalována. Především se jedná o zásobníky na zkapalněné plyny s odpařovači na kyslík, dusík, argon a oxid uhličitý. Zkapalněné plyny nejsou jedinými nakupovanými produkty, nemalou část obratu tvoří dodávky technických plynů v lahvích (kyslík, dusík, argon, stargon, hydrostar) a speciální plyny (helium a vysoce čistý dusík). Tento „plynový“ sortiment je doplňován dle potřeb zákazníka i svařovacím příslušenstvím např. redukčními ventily. Přímou ve výrobě se naše plyny používají při svařování plazmou a MIG/MAG, při tvrdém pájení stříbrnými a měděnými pájkami, při pájení v peci pod ochrannou atmosférou a při dalších technologiích.

V průběhu let – tak jak se zvyšovala výrobní kapacita – se obměňoval i instalovaný zásobovací systém. Postupně jsme vyměňovali zásobníky i odpařovače za ještě větší a ještě výkonnější. Původní projektovaná kapacita 600 000 kompresorů ročně, kterou Daikin Device překonal v roce 2007, vzrostla na současných 1 000 000 kompresorů ročně. Současně s tím byl rozšiřován i výrobní program o tepelné výměníky Hydrobox a Hybrid, o zásobníky teplé vody pro systémy Daikin Altherma a LT, akumulátory pro klimatizace typu Sky Air a tlakové nádoby.

Obr. 1: Instalovaná zařízení v roce 2005 (Foto: Petr Halla)

Obr. 2: Instalovaná zařízení v roce 2017 (Foto: Petr Halla)

Počátkem tohoto roku byl načat „druhý tučet“ let úspěšné spolupráce Daikin Device a SIAD Czech, která byla vlastně odstartována v malé projekční kanceláři před téměř 14 roky.

Adresy a kontaktní místa

Regionální kanceláře:

Čechy

Praha, K Hájem 2606/2b, mobil: 724 059 846, tel. 235 097 527, fax: 235 097 525

České Budějovice, mobil: 606 761 680, fax: 235 097 525

Píseň, mobil: 724 152 148, fax: 235 097 525

Děčín, mobil: 602 662 262, fax: 235 097 525

Hradec Králové, mobil: 606 680 388, fax: 235 097 525

Morava

Rajhradice, U Sýpků 417, mobil: 724 254 181, tel. 516 102 030, fax: 547 232 996

Ostrava, mobil: 602 399 480, fax: 547 232 996

Svitavy, mobil: 724 015 225, fax: 547 232 996

Jihlava, mobil: 725 775 105, fax: 547 232 996

Uherské Hradiště, mobil: 724 288 016, fax: 547 232 996

Vydává:

SIAD Czech spol. s r.o.
K Hájem 2606/2b
155 00 Praha 5 - Stodůlky
Tel. 235 097 520, fax: 235 097 525
www.siad.cz, siad@siad.cz
MK ČR E 17927

Všechny neoznačené materiály zpracoval
Ing. Libor Tošnar, Řízení vztahů se zákazníky.
Distribuce elektronicky přes SmartEmailing.

Sazba: M. Černá (dtp.cerna@gmail.com)

Určeno pro zákazníky, dodavatele a partnery
SIAD Czech spol. s r.o.
Zaslání časopisu PROFILY je bezplatné.
V případě zájmu kontaktujte Řízení vztahů
se zákazníky SIAD Czech spol. s r.o.